

Heks 123

Naar huis

Naar een idee van Tom Torfs & Katleen Vanherp

Auteur: Annelise Nauwelaerts

Tekeningen:

Concept: Tom Torfs

Illustrator: Faranak Eskandary

Haar keuze is snel gemaakt. Eéntweedrie vliegt door het derde vluchtgat. "Mijn gekke tante , Kato... Ik kan niet wachten om haar te ontmoeten."

Aai slaat zuchtend zijn paddenpoot voor zijn snoet, sluit zijn ogen en kruipt diep in de kap van haar trui. Hoewel het donker is ziet ze door de maneschijn een regenboog uit de opening vertrekken. De manestrallen doen de ROGGBIV (*) -kleuren flauwtjes oplichten en geven hem een bijzondere gouden gloed. De bezem brengt ons terug bij het begin van dit verhaal, dorp Driemaalzes. Tante Kato woont niet in het bos, maar aan de rand van dit authentieke dorp. Vroege ochtend vogels smeren hun stemmetjes al wanneer haar bezem de definitieve daling inzet. Haar ogen voelen zwaar. Ze hoort in haar nek het zachte geknor van de slapende Aai-pad. Wanneer ze zelf bijna knikkebollend in slaap valt, voelt ze de zompige ondergrond onder haar voeten. "We zijn er", fluistert ze zacht. Naast een kabbelende beek ziet ze een huisje dat vakkundig opgetrokken werd. Ze zet haar bezem tegen de gevel, net naast de voordeur. De eerste zonnestrallen schijnen zwakjes door de bladeren van de treurwilgen naast de beek. De ochtendzon doet de dauwdruppels verdampen en ook vlak boven het water stijgt een witte mistlaag op. Ze likt haar handen en probeert er haar piekerige haren nog een keer mee glad te strijken. Ze ademt diep in en drukt de klink naar beneden voor ze weer uitademt. Maar er komt geen beweging in de deur. Vervolgens probeert ze de stevige klopper, met in het midden een koperen geitenkop. Ze kan haar vingers netjes tussen de hoorns en de oren passen. "BAF... BAF... BAF!" Drie stevige kloppen galmen door de gang van het heksenhuis. Ze zet een grote pas achteruit en trekt haar verfromfaaide kleren recht. Ze merkt de grauwe randjes onder haar vingernagels en stopt haar handen achter haar rug. Een stapje dicht. Haar oor tegen de deur. Ogen toe. Maar ze hoort helemaal niets. Ze kijkt naar Aai, die ondertussen naast haar is komen staan.

*(ROGGBIV= rood, oranje, geel, groen, blauw, indigo en violet. Zo sommen we netjes de kleuren van de regenboog op.)

Beiden trekken stilzwijgend hun schouders op. Ze gaat de drempel af, wandelt rond het huis en verdwijnt achter de lisdodden (*) naast de beek.

"AAI! Hier staat een raam open. KOM GAUW!"

Wanneer de pad haar gevonden heeft, staat ze al te balanceren op een houten bankje achteraan de woning. Ze buigt door haar knieën, stoot zich af en reikt naar een overhangende tak van de eik die dwars door het huis groeit. Ze verstevigt haar grip en zwiept haar beide benen omhoog. Met haar voeten omklemt ze de dikke tak. Als een volleerde circusartieste klautert ze er op. Armen opzij, borst vooruit en voetje voor voetje schuifelend bereikt ze tenslotte het raam dat op een kier staat. Ze schuift het van onder naar boven verder open. Ze merkt nu dat het raam niet helemaal kan sluiten door de tak die erdoor naar buiten groeit.

Een zuchtje wind doet het kleurig gordijn wapperen. Tuimelend rolt ze één van de kamers binnen. Ze rent snel de houten trap af om Aai, die terug voor de deur staat te wachten, binnen te laten.

Met z'n tweetjes doorzoeken ze het hele huis dat aan de binnenzijde veel groter blijkt te zijn dan de buitenkant doet vermoeden.

Wanneer Eéntweedrie er zeker van is dat er niemand thuis is, laat ze zich een beetje teleurgesteld in een doorgezakte zetel neerploffen. Ze merkt nauwelijks dat Diabolo, de zwarte kat van tante Kato, zich nestelt onder haar oksel. Aai, op zijn beurt, kruipt tussen het sprokkelhout in een rieten mand naast de smeulende kachel. Hij probeert nog de wacht te houden. Het zal nu niet lang meer duren voor hij zijn verantwoordelijkheid over onze kleine heks kan delen. Maar met een gerust hart vertrekt ook hij naar dromenland.

*lisdodde: plant die groeit bij oevers, kan tot 2m hoog worden.